

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidék: és Léva: bízhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Hat hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
Három hóra . . . . . 1 frt 25 kr.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Egyes számok 12 krjával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Negyhasábos petit-sor egyszeri közléseért 7 kr. kétszeriért 6 kr. többszöriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.
A nyiltterben:
minden negyhasábos garmond sor díja 15 kr.
Velünk összekötöttesben levő hirdető-írások, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
.. Kéziratok vissza nem adatnak. ..
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
—+— vasárnap reggel. +—+

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Előfizetési felhívás.

Jövő számunkkal befejezzük lapunk IX. félévét.
A közönség eddigi, nagybecsű támogatása határozott ítélet a felett, hogy lapunk iránya a törekvése Barsvármegye közérdekeit, kulturális fejlődését szíven viselő közönség véleményével, akaratával azonos.
Lapunkat úgy tartalom, mint alaktekinetében a fokozott igényekhez felemelni egyetlen törekvésünk.
Teljes bizalommal lépünk ez alkalommal is a nagyközönség elé, kérve az eddig tapasztalt jóakaratot s t. olvasóink és előfizetőink szives támogatását!

A BARS

előfizetési ára:
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Vidékre küldött számainkhoz előfizetések beküldésének megkönnyítése végett postautalvánnyal melléklünk.
Helybeli előfizetések a lapkihordónál alkalmilag, a kiadóhivatalnál pedig állandóan eszközölhetők.
Léva, 1885. június 21.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Adakozások a lévai főgymnáziumra

Legújabb adakoztak: Neumann László gyűjtő ivén: Neumann L. 1 frt, X. 20 kr., Y. 20 kr., D. M. 20 kr., A. M. 25 kr., N. N. 15 kr., N. N. 40 kr., Neumann Gizella 40 kr., Steiner Armin (A.-Pél) 25 kr. Összesen . . . . . 3 frt 05 kr.
Eddig kimutatott összeg: 30,713 frt 01 kr.
Legújabb összeg: 30,716 frt 06 kr.

Phyloxera.

A szőlősgazdának eme réme mind-egyre közeledik határainkhoz.
Barsvármegye területe, e részben, hála a gondviselésnek, eddig mentes volt, de a szomszédos megyékben, mint Hont és Esztergom vészterhes jelenségei mutatkoznak; s nagyon is féltő, hogy ma-holnap átlépi határainkat; ez

TÁRCZA.

Egy elégia története.

— Igazán, ugy szeretsz engem Lujza?
— Igazán, Vilmos!
— És képes lennél te, ki gazdagság s kényelemben elkényeztetve nevedtél fel, engem szegény művészt követni vándor utamon, tűrni velem a szegénységet az első esetleges mellőzéseket? Bátorítani, ha csüggednék s lelkesíteni és buzdítani előre a siker után?
— Igen Vilmos. Hiszen ha szeretünk — én legalább ugy gondolom — nemcsak szívünk azé szerelmével, kit megszerettünk, hanem lelkünk is minden teltségével. Azután meg, hogyan beszélhetsz te szegénységről? Hát nem vagyok én elég gazdag mindkettőnk számára? És a mellőzés? Te beszélés mellőzéséről, ki most is az első díjat nyerted el s kiből az ország, az egész világ első művésze leend!
— A világ első művésze! . . . Igazad van Lujza! Én hiszem, érzem, hogy az lesznek! Tudom, hogy már most is vagyok valami, később meg . . . . .
És a gyermek rajzolni kezdé a másik gyermek előtt a jövőt, oly szépnek, oly ragyogónak, minőnek csak egy még nem családott gyermeki lélek rajzolhatja.
Mert gyermekek voltak, akik így beszéltek. Egy 18—19 éves ifju s egy 15 éves leány.
Ne ütközzünk meg a számokon. „Nem

ellen tehát védelmezni magunkat legelső feladataink közé tartozik.

Érezzük ugyan az ovatosság és védelem szükségét mindnyájan, érzi velünk együtt ezt a magyar királyi közigazgatási kormányunk is.

Gyürky Antal, hírneves borász-gazda e hó 8-an, mint a kormány kiküldöttje megjelent városunkban, hogy figyelmeztet s igyekezett, védeni magunkat a fenyegető vész ellen, felkeltse s tevékenységre felhívja.

E nap délutáni óráiban a városház tanástermében több szőlősgazda jelenlétében, — a tisztelt tanár ur a tárgyat behatólag ismertető előadásával nagy zenációt keltett fel az ügy iránt, hallgatóimál.

Sajnáljuk, hogy bortermesztőink közül kevesen jelentek meg; mind azért némi megnyugvást találunk abban, hogy a megjelentek egyakarattal elhatározták, hogy a fenyegető baj ellen az eddig leginkább czélszerűnek bizonyult amerikai szőlőt meghonosítására szükséges telepet, mint a szőlőt, részvényes társaság megalkotása által megszerzik, berendezik s mezőgazdaszatunk e fontos ágának előmozdítását s felvirágzását eszközölnék.

Örömről szolgál szőlősgazdánk ezen elhatározása s meg vagyunk győződve arról, hogy ez nem egyedül a pusztában kiáltónak szava, hanem azt tettek is követendik s nagyszámu szőlős gazdánk, kik más nemü elfoglaltságuk által ezen értekezletben s tanácskozási részben részt nem vehettek, sorakozni fognak a részvénytársaság létrehozásában s annak működésében.

A régi igazság, hogy a szavak tanítanak, oktatnak, a példák vonzanak; ez uttal is a legnagyobb elismerésre talált. Minden oldalról hangoztattott, hogy elméletileg a szőlő művelésében sokat hallottunk és hallunk minden nap, de az elmélet által szerzetteteket gyakorlatilag kevésbé tudjuk megol-

az években rejlik a vénség. Az ifju a bécsi konzervatorium legtehetségesebb növendéke s a leány a szabadalvi N. grófnak leánya, Vilmosnak játszótársa s tanítványa.

Míg a gyermekek beszélgettek, s színezték a jövőt, mely Vilmosnak dicsőséget, s Lujzának boldogságot volt hozandó, — lassan felnyit az ajtó s egy derült arcú, bár öszültni kezdő férfiú lépett be.

Figyelmesen hallgatta az ifju lelkesedéstől áradó szavait s a leányka buzdító és bámuló megjegyzéseit. Végre megszólalt:

— Miről beszéltek gyermekek?
— A jövőről, édes atyám.
— A jövőről? Igazatok van, az a ti birodalmatok. Mienk, öregeké, esekély rész a jelenből — mindenünk a múltba van. Van azonban olyan része a jövőnek, mit a kis leányok nem értenek meg, ép azért, hagyj magunkra Lujza, Vilmossal akarok beszélni.

Hány éves is ön Vilmos?
— 18 multan.
— Hányszor nyert már kitüntetést?
— Háromszor.
— Hány éve van még itt a konzervatoriumban hátra?

— Egy. De miért kérdi tőlem ezeket gróf ur? Hisz majdnem gyermeke gyanánt tekint, s ismeri minden viszonyomat.

— Azért, édes barátom, hogy most ezt a kérdést tehessem: mi ön jelenleg?
— Mi vagyok? . . . mi vagyok? . . . Hát.
— Hát édes Vilmos, ön jelenleg egy semmi. No ne nézzen rám azért ugy! Igen

dani: szükséges tehát a gyakorlatnak elővétele; ez pedig csak ugy lehetséges, ha az erre szükséges teleppel, minta-szőlővel rendelkezünk.

A felállítandó mintaszőlőnek ket-tős feladata lesz: egyrészt az amerikai szőlőnek, mint phylloxera mentes növénynek olyszerű meghonosítása, hogy abban, a szükségre képest, a szőlővesszők megszereshetők legyenek, másrészt, hogy az gyakorlati települ szolgáljon, melyben mindenki láthassa s elsajátíthassa azt, miként kelljen a szőlőt czélszerűen művelni, hogy abból azon hasznot huzhassuk, melyre rendeltetésénél fogva hivatva van.

A híres szőlősgazdák, borászok mindazt tanítják, hogy a mezőgazdaszatban nincs oly növény, mely annyira hasznot hozhatna, mint a szőlő s ezen állításukat számos példával illusztrálják; de különösen a szőlőgyümölcs és borának magas árai feltüntetése által bizonyítgatják ezeket.

Városunk és vidékünk még nem igen sorozható azok közé, kik a szőlőművelést nagy haszonnal üzik, daczára annak, hogy Barsvármegye szőlőterületének, mintegy hetedrészét képezte határunk. A terület nagyságához képest az előállított termék nagyon is szerénynek mondható, mert az átlag egy közönséges hold után 10 hektóval a jobb termékek közé tartozik s ha tekintetbe vesszük, hogy ezen termésnek sem tudunk keletet szerezni önkényt következik az, hogy itt hibának kell lenni, mind a természetben, mivelésben, mind a pincze kezelésben azokhoz arányítva a dolgot, kik a szőlőművelést a legnagyobb haszonnal s jövedelemmel üzik.

E hibán, e bajon segíteni igen jó eszköznek kínálkozik a mintaszőlő felállítása, azon felül, hogy védelmi eszközöket nyújt a szőlők réme, a phyloxera ellen.

Védelmezzük tehát szőlőinket egész

egy nagy reményekre jogosító semmi. Ön egy szegény kézműves család gyermeke, kiknek munkában megkérgeült kezük — s becsületesen dobogó szívükön kívül nem volt egyebük. — Én önt megszerettem, mert iparkodó, komoly, szerény fiúnak ismertem, ki, míg e tulajdonaival becsületünket, addig kedvességével szeretetünket szerzi meg magának. Részemről mindkettőt és pedig méltán bírja. Társai közt az első helyet, házamnál a fiu helyét foglalta el. Édes barátom, most az ön arcán én a hála kifejezése mellett, a kíváncsiság kinyomatát is látom. Nemde kíváncsi rá, miért beszélem én ezeket a dolgokat önnek? Nos hát azért, mert hallottam mit beszéltek Lujzával. No azért nem szükséges elpirulnia. Megtörténik az ilyen másokon is. Önök azt hiszik, szeretik egymást. Jó, ez ellen nincs kifogásom. Így tovább is szerethetik. Hanem aztán?

— Aztán, hiszen hallotta gróf ur, hogy . . .

— Igen hallottam. Lujza nőül akar menni önhöz. Azért mondom így, mert tudom, hogy ön annyira szerény, hogy ezt a szót először ki nem mondta volna. Tehát Lujza nőül akar menni önhöz, ön meg, mert szereti — elvonné, bár előbb kitért előtte, mi várhat rája. Nemde ugy áll a dolog?

— Igen.
Nos tehát ez az oka, miért kérdeztem előbb: mi ön jelenleg. Ön is beláthatja édes Vilmos, hogy leányomat e czímen: „szeretik egymást,“ önhöz nem adhatom. Hiában, a noblesse oblige. Én gróf vagyok,

erővel a phyloxera ellen s állítsunk haladéktalanul mintaszőlőt a közelgő vész elhárítására.

Bars megye törvényhatósági bizottságának f. hó 18-án tartott közgyűlése.

Az alispán délelőtt 10 órakor a rendes évnegyedes közgyűlést megnyitván, esetelte azon szomorú valóságot, hogy Szász István, a törvényhatóság főpénztárnoka önkézzel véget vetett életének; megdöbbenőleg hatott reá ezen hír s tekintve, hogy a megye becsülete, jóhíze, nimbusa megkívánta azt, hogy az öngyilkos által kezelt pénztárak és alapok megvizsgáltassanak és az eredményhez képest a szükséges intézkedések megtéteessenek, jelenti: hogy a rovincsolást egy bizottsággal egyetértőleg még a tegnapi napon megejtette, s teljes megnyugvással mondhatja, hogy az eddig teljesített vizsgálat eredménye a hűtlen pénzkezelés minden gyanuját kizárja; ezután a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítja.

Az előkészített ügydarabok tárgyalása közben az alispán az ülést öt perczre felfüggesztette azon okból, hogy az ép akkor érkezett főispán üdvözölhesse; s nemsokára jelentette, hogy főispán ur Öméltósága a közgyűlés további folyamát személyesen óhajítja vezetni.

A közgyűlés folyamán előfordult érdekesebb ügyek:

Verebély község képviselő testülete határozatát, melyszerint az ottani kir. járásbírósnak tekkönnyvi hatósággal leendő felruházása czéljából a verebélyi kir. járásbírósnak épület felszerelése és az iratok átszállítására előirányzott 914 frt 56 krt — a községi jövedelmek megtakarításából fenntartással megerősíti, hogy miután Verebély község képviselőtestülete a szükségletű 914 frt 56 kr. erejéig teljes szavatosságot és fedezetet vállal, — az eddig tett, vagy ezentul teendő önkéntes ajánlatokból

s egy arisztokrata, leányát csak arisztokratához adhatja. Az már aztán megint más kérdés, milyen az az arisztokrata. Van születés, van pénz, van szellemarisztokrata. A másodikról ne beszéljünk. A ki sem születésére, sem szive-, lelke-eszére nézve nem nemes ember, miattam lehetnek milliói, előttem csak gazdag ember marad s nem lesz soha arisztokrata. Ön, édes barátom, bár születésére nézve polgárcsaládsarja, szelleme arisztokratává tette. Azaz, csak elvezette az ajtóig. Lépjön be az ajtón s leányom az öné.

— Oh gróf ur! oh atyám!
— Megálljon Vilmos, a föltételeket nem hallotta. Ön az utolsó évet nem itt, hanem Párisban fogja végezni, valamint ott dolgozik s ott tökéletesíti magát, ott lesz — ön is hiszi, én is hiszem — ott lesz művészzé. Indul pedig holnap reggel s 5, értsen meg jól, 5 éven át Bécsbe nem jó levelet nem kap s nem ír, a szümei utazás alatt, ha esetleg találkozunk, ön nem fog bennünket megismerni, ha egy városban, vagy fürdőben találkozunk, ön rögtön távozik, ha egy vasuton utazunk, ön le száll s megvárja a következő vonatot s azon utazik ellenkező irányban. Szóval öt éven át mi holtak vagyunk egymásra nézve. Ne halványodjék el! Csak testileg. Lelkünkben gondolhatunk egymásra annyit, amennyit tetszik. De hangosan sem ön nem ejti ki, sem Lujza, az én nevetem, — viszont mi sem . . . Ha azután az 5 év elmúlt, s önből híres ember s nagy művész leend, — ön is hiszi, én is hiszem, — jő-

befolyó összegek a 914 frt 56 kr. erejéig Verebely község által elvállalt fedezett viszapótlása esetleg abba leendő beszámítására fordítassanak. — Utasítja az alispánt, hogy határozatáról a kir. törvényszék elnök-ségét értesítse, egyúttal, hogy a telekkönyvi hatósággal leendő felruházást szorgalmazza, főleg Alsó-Pél, Felső-Pél, Győröd, Gyekenés és Mohi községek érdekében, melyek a lévai járásból — a verebelyi járásbíró-ság illetékességi körébe utalva lévén, telekkönyvei az armaróthi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatósághoz áttétek, s ez által nevezett öt község helyzete súlyos-sá vált.

A vallás és közoktatási m. kir. minis-ter a lévai gymnasium épület telkének ki-szemelése tárgyában leküldött intézvényé-ben kijelentvén azt, hogy észrevétele ni-nesen, miként a főgymnasium épülete a Scheöl-ler uradalom által adományozott kerttelken s a városi kis sétányból elfoglalandó mint-egy 1500 □ ölnyi területen emeltessék, ki-köti azonban, hogy ugy a Scheöller testvé-rek által adományozott s a kis sétányból elfoglalandó rész a telekkönyvben a gym-nasium tulajdonánál mint egy telektest je-gyeztessék fel; a törvényhatósági bizottság felhívja az alispánt, hogy egy részről Scheöl-ler uradalomtól az általa adományozott kert-részre nézve tulajdonjog bekebelezésre al-kalmas kötelező nyilatkozatot vegyen be, másrésztől Léva városát is utasítsa, hogy a kis sétányból elfoglalandó területre nézve szintén határozatot hozzon, s annak törvényhatóságilag leendő jóváhagyását ki-eszközölje.

Mácsay Károly bars-szent-kereszti járás szolgabírája abbéli kérelmére, hogy meg-rongált egészsége helyreállítása céljából fel-gyógyulásáig — a fürdő-biztosi teendőkkel való megbízatás fenntartása mellett, — szabadságot adjon, az alispán utasítatni ha-tározatott, hogy azon esetre, ha folyamodó szolgabíró aszklenói fürdő használatát meg-szűntetné és más gyógyfürdők használatát igénybe venni kényszerülne: a szklenói és vihnyei fürdő-biztosi állásnak a következő járási tisztelő által leendő ellátásáról gon-doskodjék. — A bars-szent-kereszti járás szolgabírájának súlyos betegsége folytán a hivatal vezetésével elfoglalt Dr. Kiss Mi-hály tiszteletbeli szolgabíróvá kineveztetett.

Gömörmege közönségének a megyei tiszti, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet nemkülönb ezek özvegyei és árváinak állami nyugdíjjal való ellátása tárgyában a képviselőházhoz intézett felirata — hason-irányu felterjesztéssel pártolólóg támogat-tatni határozatott.

Győrmege közönsége által — a nem-zet koszorus költője Kisfaludy Károly em-

lékszobrára — kibocsájtott öt darab gyűj-tőivre nézve — az eszme hazafias pártolása mellett — a megye területén gyűjtés esz-közlése elrendelvetett.

A közmunkaváltás és a köteles meg-váltás jövő 1886-ik évre következőleg álla-pított meg: egy kétfogatu igas után két napot felvéve 6 frt, egy egyfogatu igas után két napot felvéve 3 frt, egy kézi nap-szám-ért bányamunkásoknál 30 kr., nem bánya-munkásoknál 40 kr. ban. A köteles megvál-tás igas napok után 1/4 részben, kézi nap-szám után a teljes megváltás állapítottván meg, a közmunkaváltás első felének befize-tése február hó 15-ére, a második felének befizetése augusztus hó 15-ére határozatott.

A közmunka és közlekedési m. kir. ministerium intézvénye szerint, Singer Ede szerkesztőnek — Zsarnóczától — Geletne-ken, Bars-Szent-Kereszten át a m. kir. ál-lam vasutak Garamberzencei állomásáig vezető helyi érdekű vasotvonal előmunká-lataira egy évre az engedély megadatott.

r. t.

Fiume a kiállításon.

A magyar tenger vidék gyöngye az oszágos kiállításon a közlekedési minisz-terium csarnokának közepésében van be-mutatva számos érdekes tárgygyal.

A tengerészeti osztály nagy részét ha-jóminták töltik be. A kirándulási ezélokra szolgáló vitorlástól a nehéz szállító gőzösig mindegyik fajtából látunk valamit. Még a hadihajók réme, a torpedó sem hiányzik, a mely különben fiumei specialitás, a mennyi-ben egyik legjobb híri torpedógyár Fiumé-ban székel. A torpedó természetes nagy-ságában és a hajóra alkalmazva kicsinyített mintában van bemutatva. Az Adriában ta-lálható halak gyűjteményének mindenkor legtöbb szemlélője akad. A fal mellett az állványokon elhelyezett különféle cikkek-nek, melyek a Fiuméből exportált és oda importált árúkat tüntetik fel, a nagy kö-zönség kevesebb figyelmet szentel, pedig e keveset mondó igénytelen tárgyak képezik talán a fiumei kiállítás legjelentékenyebb tényezőjét.

Az üvegedényekben foglalt termények, gyarmatárak, az állványokon szerte fekvő fadarabkák Fiume kereskedelmi jelentőségét hirdetik.

Hetven év előtt, 1814-ben, Fiumében mindössze 1415 vitorlás hajó fordult meg 24179 tonna tartalommal. E hajók közül a túlnyomó rész 1336 a szomszédos osztrák tengerparttól jött, a szicíliai királyság 37 hajóval, Görögország 2 hajóval, Anglia köz-éptengeri birtokai 1 hajóval, az egyházi állam 32 hajóval és a török tengerpart 7 hajóval volt képviselve. Miként ezen ada-tokból látszik, a forgalom jóformán az Ad-riai tenger körén belül mozgott, messzebb fekvő vidékekkel Fiumének egyáltalában nem volt összeköttetése. Már a következő 1815. évben egy braziliai hajó is érkezett a kikötőbe, sőt Spanyolországba is utnak

indult egy, a mely azonban csak 149 tonna árut szállított. Fiume forgalma a je-len század első tizedeiben általában gyara-podott, de nem fokozatosan, mert egyes esztendőben visszaesés mutatkozik. Az első hét évtizedben a forgalmat a következő összeállítás mutatja:

Érkezet	Elindult	
	hajó tomanartalom.	hajó tonnantartalom.
1815:	1442	23086
1825:	1627	25241
1835:	2236	51644
1845:	2367	61465
1855:	3787	81201
1865:	3757	89934
1875:	1857	132227
1884:	3056	477764

Az importált és exportált árúk értéke az utolsó évtizedben a következő volt:

Év	Behozott árúk értéke forintokban.	Kivitt árúk értéke forintokban.
1874:	10.498,697	8.388,414
1875:	8.884,216	8.681,313
1876:	9.466,785	10.974,722
1877:	6.518,696	10.079,677
1878:	6.471,832	12.375,589
1879:	6.942,356	22.701,193
1880:	7.851,655	19.362,498
1881:	12.179,211	22.323,810
1882:	14.828,127	29.149,865
1883:	21.712,293	43.011,562
1884:	23.224,335	44.950,026

A beviteli cikkek között megemlit-jük a következőket: A kávé importja 1874-től 1880-ig 5062 métermázsáról folyton csökkent 1348 métermázsára, de már 1881-ben a behozatal 12,124 métermázsá volt, 1883-ban 26,243 métermázsá és 1884-ben ismét jóval kevesebb vagyis 13,265 métermázsá. A déli-gyümölcsök importja általában növekvőben van, a mi arra mutat, hogy a magyar ke-reskedelem kezdi magát emancipálni a trieszti közvetítéstől. Igen tetemes az im-portunk dohánylevelekben, különösen a fiumei kir. dohánygyár számára; 1881-ben e részben a legnagyobb szükséglet mutatko-zott; ekkor ugyanis Fiumén át importáltunk 11,504 métermázsá török, 10,168 métermáz-sza amerikai és 805 métermázsá különféle dohánylevelet. Az amerikai és török do-hánylevél importja az utolsó három évben növekedőben van. Friss zöldséget és gyü-mölcsöt is meglehetősen mennyiségben kapunk Fiumén át.

Kiviteli cikkekink közt első helyen áll a liszt. Exportunkat ezen cikkben a kö-vetkező összeállítás tünteti fel:

Év.	Lisztexportunk mm.	Év.	Lisztexportunk mm.
1875:	111.782	1880:	508.085
1876:	161.792	1881:	491.576
1877:	171.326	1882:	678.665
1878:	284.760	1883:	804.547
1879:	697.482	1884:	889.083

Buzakivitelünk nagyon ingadozó és nem irányul Fiume felé, sőt 1875-től 1881-ig 4 buza-import sokszorosan meghaladta az exportot, a mint az a következő összeál-lításból is kitünik:

Év.	Import mm.	Export mm.
1875:	140.169	12.448
1881:	77.793	1.990
1882:	1.464	130.619
1884:	31.697	29.449

ablakfüggönyén. Vagy tán a felkelő? Kö-rülnézett. Hogy került ő az ágyba? Aztán meg hol van? Ismeretlen itt minden butor, semmi sincs itt az ő kis szobájából. — Hát a fejének mi baja, hogy úgy zug s hátra-hanyatlik? Sajátságos! alig bírja kezét fel-emelni. Mi történhetett vele?

A mozgásra az ágylábnál egy öreges nő emelkedik fel.

— Hála Isten csakhogy magához jött.

— Én? kérdezte naivul Vilmos.

— Igen.

— Hát beteg vagyok?

— Az ám, de még mily régóta? Ez már a negyedik hete, hogy úgy fekszik, mint egy darab fa. Élettelenül, mozdulatlan. Az orvos ur azt mondotta, tán csak a más-világon ébred fel.

— Mi bajom volt? S miért lettem beteg.

— Azt én kérem nem tudom.

— Az orvos szakítá félba a beszélgetést s szigoruan megtiltott minden kérdezőskö-dést, — majd ha erősebb lesz megtud mindent.

Egy hét mulva hegedűjét kérte s más-nap megtudott mindent . . .

Harmadnap a beteg szobájából zene hangja hallatszott ki. A kezdete mint egy a bevezetés, rapsodikus hangzavar, olyan mintha nem tudná valaki, Istenhez fordul-jon-e, vagy a poklot hívja segélyül. Azután jó velőig ható, idegrázó görcsös sírás, mely a kétségbeesés nevetésével változik, azután tehetetlen örületes düh, olyan, mint mikor az örült börtöne rácsát rázza s kiakarja tépni. Lassan szelidül, végre elhal egy imába, egy lemondó, de nem megnyugtató, egy önmegadó, de nem feledő imába.

Vilmos Ernst volt, amit játszott, Elégiaja. Szentgáli Dezső.

Messzire vezetne, ha a sok száz áru cikkeknek csak főbb piacait akarnók fel-sorolni a végre, hogy képet nyerjünk Fiume tengeri forgalmáról.

A m. kir. tengerészeti hatóságnak min-denestere köszönettel tartozunk azért, hogy statisztikai adatok összeállításával és publi-kációjával ismertető kommentárt szolgál-tatott a közlekedési csarnokban elhelyezett kiállításához.

A kis-tapolcsányi szőlőgazdasági érte-kezet.

Folyó hó 16-an megkezdette tanácsko-zásait.

Ott voltak Comy francia szakértő, Miklós Gyula kormánybiztos, Molnár István a budapesti vinczellérképezde igazgatója, a szőlőszeti tanintézetek igazgatói s a bars megyei közbirtokosok közül többen. A rend-kívüli rossz idő a mintegy 25 tagból álló társaság munkásságát a kastély termébe ter-lete s ezáltal, a tervbe vett ezél megvaló-sítása sokat veszített jelentőségéből. Az ér-tekezet először is a vándor-tanárok műkö-dését vette bírálat alá, a régi, a kis-tapol-csányi szőlőgazdaságban már alkalmazott ekékkel szántási kísérletek eszközölt, ugyanez nap délutánján az uradalom régi szőlőjében a művelési mód vétetett bírá-lat alá.

Comy tanár a nyelvez angol párosítást mutatta be Petit-féle ojtó-géppel, melylyel egy munkás egy nap alatt 2000—2500 drb sima vesszöt ojthat be, mely munkából sza-bad kézzel egy munkás csak 5—600 drbot végezhet, azután a francia szakértő az ura-dalmi erjesztő káczikat vette bírálat alá, melyeket a tulajdonos a beléjük alkalma-zott hővezető esővekekkel tökéletesíteni szán-dékozik; a nap folyamán az új szőlő-ekék u. m. egy töltőgető, egy kapáló és egy por-hanyító eke megérkezvén, azok tüzetes el-bíralás tárgyává tétettek. Ezen ekék előnye, hogy egy gerendyre a háromféle ekevas felilleszthető, s egy ily három ezélra alkal-mazható ekének ára 66 frt. Megtekintvén Keglevich István grófnak 80 holdnyi új üt-tetési szőlőjét, annak művelési módjának helyességéről mondtak eltérő nézetek. A tanácskozás végre azon óhajának adott ki-fejzést, hogy minden vándortanári területen egy szőlőgazdasági mintatelep állítsassék fel, melyen a környék szőlőgazdáiak alkalma nyiljék, a szőlőművelés legújabb vívmányait elsajátítani.

Végre Keglevich gróf előadta sző-lőgazdasági tüzenterveit, s azon kiszámi-tást, melynek alapján 10 évi munkásság anyagi haszna lenne megállapítható. Ezen üzentervek szerint napi átlagban 275 mun-káskéz fogja a szőlőbirtokon keresni kenye-rét, s 40 darab szőlő-eke lesz működésben. A társaság még az ujonnan érkezett ekék-vel tett kísérletet s azután bucsut vett a szőlőgazdaság terén oly nagy munkásságot kifejtett uradalom tulajdonosától, ki ezél-jává tette, hogy Magyarországnak legna-gyobb szőlőbirtokosává legyen.

„G. L.“

A „góbék“ honából.

— A Kolompós familia. —

Négy férfi tagból áll ez a familia, ha összefognak, a góbék honát alapjában fel-fordítják. Uralmuk alatt megzendül a falu, s a jámbor nép elkeseredésében egymást ahol éri, ott üti. Bizony e négy hatalmas góbéra, büszke lehet a familia 100 esztendő mulva is. —

Első, mint legidősebb s ebből kifolyó-lag a legokosabb is, Josko. A góbék ész-járása szerint az a legokosabb ember, a ki legtöbb éveket számlál és betudja bizonyí-tani, hogy a góbék honában látta meg elő-szőr a napot, mert a ki nem itt született, az mind „bagoly“ és „pokolból jött.“

Szőrnü kemény fejű ember ő ke-gyelme, három év alatt háromszor verték fejbe és csak egyszer tudtak lyukat ütni a koponyáján.

Egy nagy politikus veszett el benne, mert majdnem minden héten köpönyeget fordít és észjárása soha ki nem található. Csak egy ember van a falujában, ki a fal-nak tudja öt küldeni; az is csak úgy, hogy megígérte neki hogy még, bírja is lehet a góbéknak, ha az Isten élteti. Ez Kolom-pós Joskónak nagyon édes mézes madzag. — Ő kegyelme egy pártnak vezére, mely-nek élén, ha sokan nem hallják, azt han-goztatja: „huzd ki“ és erről a jelszóról el-neveztek azt a pártot „huzd ki párt“-nak.

Azt fogják Joskóra az ellenségei, ta-lán csupa rossz akaratból, hogy kis korá-ban egyszer a feje lágyára esett, s akkor kiáltotta valaki az anyjának; „huzd ki“ és neki e mondat abban az időben annyira megtetszett, hogy ezóta mindig az a jel-szava,

jön hozzám s ha még szereti Lujza önt, s ön Lujzát, megérkezése napján tartjuk az eljegyzést. Most behívom Lujzát, játszáék el együtt Hajdyn valamelyik symphoniáját, az alatt én eltávozom, ön meg mondja el neki a miket tölem hallott.

Vilmos másnap elutazott. Ez öt év alatt híres ember lett, s művész. Paganini legjobb barátjának nevezte s tartotta. Be-járta Hollandiát, Németországot, az éjszakot, átment Angliába, mindenütt dicsőítették, mindenütt megelőzte híre s mindenünnen a magasztalás kísérte.

Ez 5 év alatt sem nem irt, sem nem kapott Bécsből levelet. De azért egyik sem feledé a másikat. Vilmos legszebb dalait neki játszotta, a tapsok viharában az övére gondolt, a mosolyokban az övét kereste s ha vonója szárnyán a magasba szállt, ott is csak Lujza volt előtte.

S Lujza? Hát feledhet-e leány művészt, kinek lelkében több van az istenségből, mint más emberben, kiről tudja, hogy a dicsőséget s hirt csak hozzá vezető utnak nézi?! Ki úgy magaslik ki azok közül a férfiak közül, kiket lát s kikkel beszél a jourfixeken, mint a bérczi fenyő az apró bokrok közül.

És mégis . . .

Öt év mulva megérkezett Vilmos. Nem mint művész érkezett, nem hirdették előre újságok, plakátok, csendben titokban jött jegyeséhez.

Alig vett magának annyi időt, hogy uti ruháját felcserélje. Hajtotta a szerelem, meg . . . valami. Maga sem tudta miért, — félt és sietett. Ugy volt, mint a vándor, ki igen hosszú, igen nehéz utat tesz meg s midőn már előtte a jutalom, kezét nem meri kinyújtani, fél, hogy másé lesz. Re-

megett egy gondolattól. Hátha Lujza azon idő alatt, míg ő távol kereste a hirt dicső-séget, elfeledte azt, amit ígért. Hisz ő csak egy egyszerű ember, kit kit az istenek csak szívvél s tehetséggel áldottak meg. Neki e kettőn kívül semmije sincs. Az igaz, hogy jó volt ez Apolló istensége ko-rában, de ma Merkur az uralkodó bolygó s a czimerre s zsebre néznek. Aztán meg ő elvetődött egyszer Rambonilletbe, a hol I. Ferenc azt a híres verset karczolta az ablakra: „Az asszony ingatag.“ Hátha-hátha?!

Nem is ment, de rohant végig az ut-czákon. Estére járt az idő s a félhomály-ban csak úgy lökdöste félre az utjába ke-rülteket. — Minél közelebb ért azonban, annál lassabban ment.

Hátha-hátha?!

Végre beért abba az utczába. Előtte áll a grófi palota. De miért van ugy kivi-lágítva? Minden ablaka ragyog a fénytől. A kapualj teljes világításban és virág min-denütt. Mit jelent ez? A lépcsők fényesen kivilágítva s telve virágokkal. Mi lehet itt? Hanem csakugyan különös az a mély csend, mely a palotában honol. A számtalan inas közül egyet sem lát, egy sem jó elébe kér-deni, mit akar. Felmegy az emeletre, a vá-rakozó szoba türes. Elindul az ismert „kis salon“ felé. Egy lélek sincs sehol. Hát meghalt itt mindenki? Benyit. Itt van leg-nagyobb fény, legtöbb virág. Igen, mert ezek akarnák pótolni azt a világot, mely örökre kialudt, azt a virágot, mely örökre elhervadt.

A „kis szalon“ közepén ravatal s rajta Lujza.

Mikor magához jött, ágyban találta magát. A leáldozó nép sugarai játszottak

Különfélék.

— **Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy — az expediciónál beállható zavarok elkerülése végett — az előfizetéseket ideje-
korán eszközölni sziveskedjenek.**

A kiadóhivatal.

Szászy István, Bars megyének közbizalom és tiszteletben részesült főpénztárnoka f. hó 16-án Bécsben „önkezével oltá ki életét“; e megdöbbentő hírről lepte meg meggyék alispánja f. hó 18-án a törvényhatósági bizottságot. — A komoly, megálapodott férfi vezetés elhatározása talán örökké rejtély marad előttünk. — Hivatásban pontos, lelkiismeretes volt, a megjött pénztári vizsgálat is erről tanuskodik. Családjának élt; gyermekeinek boldogítására, nevelésére sok gondot fordított. — A mélyen lesújtott özvegyen, Szászy Márián kívül, gyászolják a boldogultban a legjobb atyát: Ilona férjével Ruffy Lajossal, Józsi, Anna, Tóni és Gyula gyermekek. — Bars vármegye közönségének őszinte részvéte enyhítse a gyászoló, kedves család mély fájdalmát!

— **Minden szünetel;** csak egy helyen pezsg, forr az élet az iskolák szerény falain belül; ott is csak a gyermekek, ifjak szive dobog a szokottnál hevesebb lüktetésben; érz, tudja, hogy egy évi sáfarkodásról kérnek tőle számot, a szülők, fájdalom nem éreznek együtt gyermekeikkel, nem kívánnak osztozni annak örömeiben s bánatában; legalább azt kell következtetnünk a mult hét folytán megtartott vizsgálatok körül észlelt részvétlenség, indolencia alapján. — A nyilvánosság iránti köteles tisztelet érzetétől áthatva: a tanítóképzés, a főgymnasium, a rom. kath. fiúiskolák — és az evang. reform. iskola igazgatósága a lapok hasábjain is köztudomásra hozta a vizsgálatok határnapját, nem félnek a nyilvánosságtól, meghívták a nagyközönséget, az ifju nemzedék társadalmi titelűségeket. — Hiszen ez az idő az, mikor nemcsak a szülők, de mindazok, kik a jövő nemzedék képessége, száma és egyéb viszonyai iránt kissé érdeklődnek, alapos megfigyeléseket tehetnek. Ha értelmes, nyílt és őszinte jellemű gyermek-sereg lép el az iskola padjait, úgy a jövőtől sokat várhatunk, de ha az iskolában már is tunya, félszeg gondolkodás, felületes, nyíltság és őszinteséghez nem szoktatott nemzedéket találunk, úgy mondjunk le a jövőt illetőleg minden reményről. A rossz kezdet rossz vég székta követni, hisz még a jó utról is oly könnyű letérni, a rosszat pedig elhagyni merő lehetetlenség. Azért érdeklődjünk a tanulóban a tanuló vizsgái iránt, de érdeklődjenek különösen a szülők, kiknek csak itt nyílik alkalom, hogy a többiekkel való összehasonlítás folytán gyermekeiknek képességéről esetleg hajlama és hivatottságáról magokan tisztaképet alkothassanak. Hány szülő okozta már gyermekének boldogtalanságát az által, hogy azt oly életpályára kényszerítette, a melyre annak kedve és hivatása nem volt. Azért meg kell figyelni a gyermeket minden alkalommal, ellesni gon-

Nem sok éve annak, mikor a „huzd ki“ párt többségre vergődött és Kolompos Joskót megválasztották törvénybíróknak, jaj de ezt a góbék nagyon megbánták, anynyira megbánták, hogy ma Josko bácsiból még bakter is aligha lehetne. — Nem csuda, mikor egy bagatell-ügy az ő ítéletével többé került, mint egy curiai ítélet hosszú fiskális számlákkal egyetemben.

Ma öreg törvénybíró, és nem hallgat rá a Kolompos familián kívül senki, az is csak olyan formán van vele, mint a juhnyáj a kolompossal.

Második az Andri, nagy Mihók, a legnagyobb góbénak veje, a ki a „huzd ki“ jelszó után rendesen azt kiáltja: „nem ké!“ bizonyít pedig ily formán: „biz isten úgy igaz, mint Josko bátyurka mondja.“ Ő kigyelme a familia, — ő úgy mondja: „falamia“ — előcsahosa. Van is neki olyan pompás torka akár a kispeszeki kántornak, pedig az nem mindennapi torok.

Ha valamit el kell tagadni, csak Andri hadd „gyűjék“ letagadja az a csillagokat is.

Ha valakivel hajba kell a familiának kapni, Andri megy előre s ha megtalálna ijedni, ott vannak tartalék csapatnak a „Pisty“ meg a Sándor.

Pisty azt kiáltja ilyenkor: „minek a?!“ de azért mégis üt, Sándor meg ezt hangoztatja „nem ké“, hanem azért ő sem jobb a familia többi tagjainál.

Jó torku emberek mind a négyen, kár hogy a quartet-be nem énekelnek valami harezai riadót, mert csakugyan hirre vergődnének nem csak a góbék között, hanem más helyeken is. — Hát még ha kósolni kell valami szesz csöppeket, pél-

dolkodás-módját és képességét. És ezen megfigyelésre egyik legjobb alkalom a vizsga, ahol egész év munkásságáról, az az alatt szerzett ismeretekről és előmenetekről kell a tanulóknak beszámolnia. Ha gazdaságunknak szentelünk annyi időt, hogy egy áldásos eső után is megnézzük menynyire haladt az, úgy szenteljünk egy évben néhány órát arra is, hogy gyermekeink egész éven keresztül tanusított haladásáról magunknak meggyőződést szerezzünk. — Itt az alkalom, gymnasiumunkban a vizsgálatok 23—27-ig naponként tartanak.

— **Gerhardt Oszkár**, a kiskéri uradalom tisztartója, ki minden jó ügyben, meleg baráti szeretettel összeforrott városunk társaskörével f. hó 14-én életének 38-ik évében agyszélhűdés következtében a szeretett család és széles baráti kör végtelen fájdalomra elhunyt. — A lesújtott bánatos család gyászjelentése így szól: „Gerhardt Oszkár szül. Weigel Mária, egy saját, mint gyermekei Gaston, Ármán, Guidó, Margit és édes szülei, József és Francziska valamint násza, Weigel György és Frigyesnő és édes testvérei Guido és Gabriella ugyszintén az őszszes rokonok nevében fájdalmas szívvel tudatják felejthetlen férje, szeretett atyjuk, fiuk, édes testvérük és rokonuk Gerhardt Oszkár kiskéri urad. tisztartónak folyó év júniushó 14-én d. u. fél 3 órakor élete 38., boldog házasságának 14. évében agyszélhűdés következtében történt hirtelen elhunytát; a boldogultnak hült tetemei júniushó 16-án d. u. 5 órakor a kiskéri sírkertben fognak örök nyugalomra helyeztetni. Isten adta, Isten elvette, az Ő neve legyen áldott.“

— **A bekövetkezett** széles nyári időben a legnagyobb ovatosság mellett pótolhatlan veszteségek érhetnek bennünket a tüzesetek által. A községek előjáróin súlyos felelőség nyugszik a védelmi eszközök rendben tartása miatt, s még is sajnálattal kell tapasztalunk, hogy van község, mely sem fecskendővel, sem vizedénynyel nem rendelkezik; ily szomorú meggyőződést szereztünk Csattán, máj. 31-én kiűtött tüzesetet alkalmával, hol a tűz, tekintve a szélirányt oly veszélyes ponton ütött ki, honnét az egész község elhanyagolását biztosnak lehetett tekinteni, de mily szerencse!, e rémület pillanatában, a tűz mellett termelt két kitiűtő fecskendővel s vízkészlettel a csattai vasutállomás derék főnöke, T e c h l á z Ferencz s értelmes munkásaival, ember feletti gyors erőfeszítéssel a tüzet lokalizálta. — Végtelen hála kötelezte a község szegény remegő tehetetlen lakosságát a derék férfiú, kinek szives emberbaráti szeretete felett — meggyék közönsége nevében is — elismerésünket nyilvánítják.

— **Az országgyűlési képviselő** választók összejárára kiküldött lévai I. kerületi küldöttség a következő községekben eszköztelte a választásra-jogosultak összejárást: V. Ladányban összejáratott 126 választó. Zsem-léren 33, Óvárótt 50, Gr.-Szt.-Györgyön 52, Nagy-Törén 42, Kis-Törén 3, Nagyodon, 49, Nagy-Szeceán 97, Podluzsányban 44, Garam-Apáthiban 13, Pusztaszt.-Kereszten 1, Solymoson 25, Gr.Ujfaluban 43, Nagy-Koszmályon 23, Gr.-Kelecsényben 28, Ó-Barson

dául masina pálinkát; akkor ők okvetlen bekóstolnak anynyira, hogy a góbék egész hónapok ki kell rukkolnia, mégse mindig sikerül őket lecsendesíteni.

Okos emberek a Kolomposék, de ezt nem igen hiszik el nekik, hiába akarják ezt elhíttetni, jámbor góbék nem mindenütt akad.

Hát még ha szónokolni kezd valamelyik, e mondat előre boesátásával: „józan parasztyi eszemvel“, no akkor a hallgatóság, ha nem góbé, okvetlen oldalnyilatást kap. Ezekről hallottam én ezt az eredeti periódust: „A mely jó Istenem ekkoráig megtartotta kigyelmedet, tartsa meg ennek utána is . . . ha pedig kiszólítja ez árnyékos világból, akkor is virassza fel a holnapi napra erőnek erejével, szivesen kívánom!“ Gyurka bácsinak megboldogult képviselő korában azt kiáltotta Pistyi: „éljen kigyelmed, míg a világ, világ lesz.“ mem tudom Gyurka bácsi megköszönte-e e szives jó kívánságot?! — Az igaz, hogy ilyen zöldseget csak a góbék között hallhat az ember.

Sándornak meg akkor ered meg a nyelve, ha „potya lé“ akad. Ilyen helyen rendesen mind ott vannak, mert nekik dukál. Ugyan de mit is hallgatnának a jámbor góbék, ha Kolomposék nem beszélnek tömördek sok csuda dolgot?! — Bizony csak hadd dukáljon nekik a „potya lé“ból, így majd fog a világ hallani többet is a góbék honából.

Szeceódi.

44, Gr.-Szöllösön 57, Csejkön 53, Tolmáson 27 és Léván 410. Összesen: 1525 választó.

— **Adomány.** — F i s c h e r Jakab, volt lévai kereskedő, most budapesti lakos, neje F i s c h e r Rózával történt egybekelésének 25 éves alkalmából 120 frtot küldött a város polgármesteréhez azzal, hogy ebből 50 frt a lévai főgymnasium építésének javára; 50 frt a lévai kórházra és 20 frt az árvaházra fordíttassék. Üdv a derék, egykori lakóhelyükről oly kellemesen megemlékező házaspárnak!

— **Papválasztás.** A lévai evang. reform. egyház, mint értesülünk — T o l n a y Istvánt, a farnadi egyház volt lelkészét választotta papjává. — A választás körül végtelen közöny volt tapasztalható, a választásban alig egy ötöde vett részt a választójogosult híveknek; ezt azzal indokolták, hogy oly egyén nem konkurált, illetőleg nem kandidált, ki körül a választók tekintélyes száma csoportosulhatott volna. A választás ellen az egyház kerülethez telterjesztés történt.

— **Aranyos-Maróthon** az utóbbi időben gyakran van az ember kitéve annak, hogy az uri koldusoknak egy faja zsebet néhány garassal könnyebbé teszi. (Ez más-hol sem ritkaság. Szerk.) Az utóbbi mult, néhány nap alatt is valami négy, magát zsidó tanítónak kiadatott, szörnyű betegnek látszani akaró egyéniség kereste fel városunkat, mint ez különben minden tavasszal és nem csak itt, de másutt is megszokott történni; úgy, hogy ha a tavasz tulajdonképeni hirdetői — a fecskék esetleg nem találják meg az utat a végzetadta másik hazájukba, ezek az urak egészen biztos hirdetőiül tekinthetők a kikeletnek. Útra kelnek, a nem épen nehéz és jövedelmező kenyérkeresetet folytatandók s azért legkevésbé sem lehet csodálkozni, hogy ezen uri koldusok zsidók, de igen is meglehet botránkozni a fölött, hogy — tanítók. Hát anynyira szegények volnának Magyarország pénzarisztokratái, miszerént nem állana módjukban: tanítóit a koldulás-, a községet pedig emezek zaklatásától megmenteni. Telnék biz ott erre is! — Egy ily uri embertől, kinek anyanyelve minden más, csak a magyar nem, de ki e nyelven többet sem tud, mint, hogy: „kérem alásan beteg tanító“, — azt találta e hatalmas argumentum kimondása előtt valaki kérdezni, hogy mi a foglalkozása? „Izraelita“, lett az eléggé naiv, de sokat mondó felelet. Mi maradtott tehát második kérdésnek, mint ez: „Hát a vallása?“ Erre meg ez lett a visszas válasz: „Tanító.“

— **Színészeink.** A mult heti műsor kiemelő része: Jókai „Arany ember“-e s Csiky „Buborékok“ című vígjátéka volt. — Mindkettőben excelláltak színészeink, de a község csak az „Arany ember“-ben. — S á n d o r, mint mindig az „Arany ember“-ben is bebizonyította önálló felfogását alakító erejét; Timár jelenítésére részünkről csak azon megjegyzést tesszük, hogy a Senki szigetén több örömet kellett volna kifejtene, mintegy önfeledten dőlni a szerelmes mámorába, hogy a Timea iránti vonzalom meghülése élesebben kidomborodjék. B á r d i (Krisztyán-ja) igen jó volt, erőteljesebben kifejezni a megrömlottságot az illem rovása nélkül nem lehet; (Náday a nemzeti színház nagyművészeinek Krisztyánja erőlenebb, illetőleg Náday a léhaság mezébe burkolja hősét s művészig alakít a megrömlottság tulerős színésze nélkül.) L u b r i n c z (Athália) Némethné (Timea) B e c z k ó i n é (Teréza), B o g y ó Ilonka (Noémi) szerepében alaphangulata tehetségeiket. — Terézának alaphangulata mélyebb fájdalommal s ezen fájdalomtól átszűrött lelkü anyának leánya már az elszigeteltségüél fogva is több zárkozottsággal alakítandó. — Lubrinez s Némethné szintén igen jól játszottak, de mi más szereposztással: (Atháliát) Némethné-, (Timeát) Bogyó-, vagy Kövessy- és (Noémit) a Markus E. szerepét) Lubrinez kezébe adva, fényesebb eredményt remélünk. Bodnár (Brazovits-a) tulzott volt, s tudnia kell, hogy a komáromi „görgők“ hosszú kék atilla szabásu kabátot viseltek. — M a „H u s z á r e s i n y“. Vahot Imre humoros népsziműve kerül színre. Bogyó Alajos névnapján játszik Sz. Némethnével, a takaros Boreza markotányosnéval. Ugyan ma este mutatja be Bogyó Ilonka magyar szőlőját, mit Welsér helybeli táncmestertől 5 óra alatt tanult. — Ezen előadáson kívül még egy előadás lesz K e d d e n, Mülöcker Károly a „Koldus diák“ szerzőjének, Bécsben 100 előadást ért operettjét fogjuk látni a „G a s p a r o n é t“ fényes és új kiállítás-sal. Ezután a társulat Ipolyághra tesz kirándulást és ott lesz 10 napig. — Valószínű, hogy visszatérte után Bogyó, egyik vagy másik fővárosi művészt elhozza körünkre.

— **Uj lap.** B á r d y és L á n g a Bogyó színtársulatának két tehetsége tagja egy mulattató, kritikai, szépi és színes társadalmi közlönyt indítottak meg. — A lap címe „K a l á c s és K o r b á c s“ előfizetési ára: negyedévre 1 frt. — Az első szám tartalma elég változatos, s mint igéri könnyű szórakoztatás mellett általában a színdarabok s az előadások szigorú bírálatát tüzte ki ezéljaul. Helyesen. Mint ilyet, ajánljuk az érdeklét község figyelmébe.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás.** A jövő, hétre: Derült, meleg nappal, felhős vagy borús éjjel várható, helyenkint széles, itt-ott zivataros esővel. — **A megyei adminisztráció** gyökere újraszervezéséről beszélnek kormánykörökben; melynek alapján a főispánok valódi államtisztviselőikül alkalmaztatnának. — **Egy országos arzenál** alakítása, felszerelése válik szükségessé a népfelkelés rendszerítése esetében, melyben 3 millió puska s egyéb fegyvernem tartatnék készletben, mert a népfelkelés 20—50 éves kötelezettjei a 2½ milliót felül haladják. — **Hugó Viktor** 5,000,000 frankot hagyott hátra készpénzben, ezenkívül van neki még egy kisebb, de értékes falusi jószágja is. — **A franczia-kinai békeszerződés** már aláíratott, a szerződés értelmében a kereskedelmi szabad érintkezés fenntartatik, s Franciaország a a hadi kárpotlástól lemond. — **Az angol** miniszterium megalakult S a l i s b u r y miniszter elnöksége mellett. — **Madridban** a kolera nagyobb mérvet öltött; jun. 18-án 575 beteg volt, meghalt 222. — **Brünnben** kiűtött a munkás zavargás, a gyári munkások sztrájkolnak; a gyárak beszüntetik munkáikat, mivel a munkások követeléseinek megfelelni nem képesek.

APRÓSÁGOK.

— **Rovatvezető:** Z u h a n y. —

Jó parthie. — Milton előtt egy barátja csodálkozásait fejezte, hogy vaksága daczára még másodsor kapott feleséget. — Barátom — jegyezd meg a böles költő — ha vakságom mellett még süket is volnék, egész Angliában én volnék a legjobb parthie.“

„Az ördögbe János — kiált a hadnagy ur felesedelőzködve a leszakadt ágy deszkái közül szolgálja: mi annak az oka, hogy ez az ágy leszakadt?“ — „Bizonyára igen nehéz álma volt a hadnagy urnak — volt az okos válasz.“

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Kérelem és köszönet.

A lévai önkéntes tűzoltó-egylet mult évben három vidéki tüzetsétnél segédkezett. Hogy mily költséggel jár az ily humánus, emberbaráti szeretetből folyó kötelességszerű segedelem-nyújtás, kitéjük a következő adatokból: 1. Elromlott egy mézgas szívó tekeres-tümlő, melynek értéke 27 frt 50 kr. — 2. Hasznavehetetlen lett 9 darab vezetőkender-tümlő 99 frt. — 3. Fecskendők fuvardija fejében kifizetett 17 frt 50 kr. — 4. Tüzetsetek utáni tümlő mosások 3 frt. — 5. Fecskendők tisztítása s festése 2 frt. **Összes kárunk 149 frt.**

Ezen adatok folytán a parancsnokság akkép intézkedett, hogy ezental csak oly községnek fogunk nyújtani segedelem, a mely község egyletünket évi segélybe részesítend s a tüzetsétnél a fuvardij megtérítését elvállalja.

A parancsnokság határozatát ügyészünk tek. Csekey Vilmos ügyvéd ur közölte a községek előjáróival. — Miután felhívásunk a mai napig eredménytelen maradt, s a közgyűlést e miatt későbbre nem lehet halasztani: jelen soraimmal felkérem az érdeklét községek előjáróit, hogy 8 nap alatt kegyeskedjenek válaszukat, esetleg ajánlatukat beküldeni.

Egyuttal van szerencsém Novák József urnak, a pénteki tüzetsétnél, tanusított ügybuzgalmaért s fáradságáért, melyet fuvarával a vízfordás mellett személyesen tanusított, — a tüzoltók nevében — hálás köszönetemet nyilvánítani.

Pazar Károly,
főparancsnok.

Értesítés.

A lévai magyar királyi honvéd- és polgári lövészegylet ma vasárnap délután cél-lövészetet tart, — melyvel egyidejűleg magán fegyverekkel gömb-lövészet is leend. Léván, 1885. június 21.

Bonta István,
egyl. főlövész-mester.

Nyilvános köszönet.

A „Stefánia-árvaház“ javára H a j d u Jánosné öngyágsága zsirt adományozott. Köszönet a kegyes adományért. Léva, 1885. június 20.

A „Stefánia-árvaház“ gondnoksága.

Lévai piaczi-árak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt 80 kr — 8 frt 10 kr. Kétszeres 6 frt — kr — 6 frt 80 kr. Rozs: 6 frt 80 kr — 7 frt 10 kr. Árpa: 6 frt 50 kr 7 frt — kr. Zab: 7 frt — kr — 7 frt 50 kr. Kukoricza: 7 frt — kr — 7 frt 40 kr. Bab: 8 frt 50 kr — 9 frt — kr. Lencse: 8 frt — kr — 9 frt — kr. Köles: 5 frt 80 kr. 6 frt 50 kr.